

UNIwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie
Wydział Rolnictwa i Leśnictwa
Katedra Entomologii, Fitopatologii i Diagnostyki Molekularnej
10-721 Olsztyn, ul. Prawocheńskiego 17

Prof. dr hab. Bożena Kordan

Olsztyn, 05.05.2025 rok

bozena.kordan@uwm.edu.pl

+48 515122571

Recenzja

osiągnięcia naukowego i dorobku naukowego dr. Mariusza Kanturskiego ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne

1. Wprowadzenie

Niniejsza recenzja została przygotowana na zlecenie Rady Naukowej Instytutu Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Recenzję wykonano na podstawie materiałów złożonych przez dr. Mariusza Kanturskiego tj. pięciu opublikowanych prac, stanowiących osiągnięcie naukowe pt. „Morfologia, taksonomia i związki filogenetyczne mszyc w obrębie plemienia Tuberolachnini Oestlund, 1942 (Insecta, Aphididomorpha: Lachninae)”, a także dokumentów w postaci: odpisu dyplomu uzyskania stopnia doktora nauk biologicznych w dyscyplinie biologia, autoreferatu zawierającego niezbędne informacje dotyczące pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, współpracy naukowej oraz osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę.

2. Najważniejsze dane biograficzne Habilitanta

Dr Mariusz Kanturski ukończył studia na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska, Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, gdzie w 2011 roku uzyskał tytuł zawodowy magistra. Pracę magisterską na temat „Koliszki (Hemiptera: Psylloidea) Garbu Tarnogórskiego” wykonał pod opieką prof. dr hab. Wacława Wojciechowskiego.

W 2016 roku na tej samej Uczelni i Wydziale, Habilitant uzyskał stopień doktora nauk biologicznych. Prace doktorską na temat „Rewizja europejskich gatunków mszyc z rodzaju Eulachnus Del Guercio, 1909 (Hemiptera: Aphididae: Lachninae) zrealizował pod kierunkiem dr hab. Kariny Wieczorek, prof. UŚ.

Pracę zawodową rozpoczął 1 października 2015, jako asystent w Katedrze Zoologii, Wydział Biologii i Ochrony Środowiska, Uniwersytet Śląski w Katowicach. Po uzyskaniu stopnia doktora został zatrudniony od 01.04 2017 roku na etacie adiunkta w tej samej jednostce. Od 01.12.2019 roku pracuje na etacie profesora uczelni w Instytucie Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska, Wydział Nauk Przyrodniczych, UŚ w Katowicach.

3. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych

3.1. Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w formie jednotematycznego cyklu publikacji pt. „Morfologia, taksonomia i związki filogenetyczne mszyc w obrębie plemienia Tuberolachnini Oestlund, 1942 (Insecta, Aphididomorpha: Lachninae)”

Wskazane przez dr Mariusza Kanturskiego osiągnięcie naukowe składa się z pięciu prac opublikowanych w latach 2018-2024. Wszystkie prace są opracowaniami współautorskimi. We wszystkich pracach Kandydat jest pierwszym autorem i autorem korespondencyjnym. Udział dr. Mariusza Kanturskiego we wszystkich pracach obejmuje: zdiagnozowanie problemu i sformułowanie koncepcji badawczej, pozyskanie i zabezpieczenie materiału entomologicznego, przygotowanie materiału do analiz i ich przeprowadzenie, opracowanie uzyskanych wyników oraz przygotowanie prac do druku. Wszystkie prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego zostały opublikowane w czasopismach znajdujących się w bazie JCR (*Frontiers in Zoology, Insects, The European Zoological Journal, Scientific Reports*) **a ich łączny IF z roku wydania wynosi 13,11 oraz sumaryczna liczba punktów 520**. Nie mam zatem żadnych wątpliwości, że dr Mariusz Kanturski pełnił wiodącą rolę w powstawaniu prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego.

Pan Doktor w autoreferacie przedstawił główne cele swoich badań nad plemieniem Tuberolachnini, które dotyczą:

1. Różnorodności biologicznej, rewizji taksonomicznej i związków filogenetycznych mszyc z rodzaju Nippolachnus – przedstawiciela Tuberolachnini, którego gatunki żerują na liściach,

2. Tożsamości i stanowiska systematycznego rodzaju Neonippolachnus oraz gatunku *Neonippolachnus betulae*, również żerującego na liściach,

3. Zróżnicowania morfologicznego i taksonomicznego rodzaju Sinolachnus, którego gatunki żerują na gałęziach ze szczególnym uwzględnieniem jego przynależności do Tuberolachnini,

4. Cech morfologicznych i stanowiska systematycznego *Pyrolachnus imbricatus nipponicus* – gatunku z rodzaju *Pyrolachnus*, którego przedstawiciele żerują na gałęziach,

5. Odpowiedzi na pytanie - Czy plemię *Tuberolachnini* jest grupą monofiletyczną w obrębie podrodziny *Lachninae*?

Pierwsza z prac pt. "DNA barcoding and a precise morphological comparison revealed a cryptic species in the *Nippolachnus piri* complex (Hemiptera: Aphididae: Lachninae)" stanowi istotny wkład w systematykę mszyc z podrodziny *Lachninae*, a w szczególności kompleksu gatunkowego *Nippolachnus piri*. Autor wykazał, że *N. piri* nie jest jednym szeroko rozpowszechnionym gatunkiem, jak wcześniej sądzono, lecz kompleksem co najmniej dwóch odrębnych gatunków różniących się cechami morfologicznymi i preferencjami troficznymi. Szczególnie cenna jest rewizja statusu *Nippolachnus micromeli*, dotąd błędnie traktowanego jako synonim *N. piri*. Dzięki analizie cech diagnostycznych oraz wsparciu danych molekularnych (DNA barcoding), habilitant wykazał, że *N. micromeli* to odrębny gatunek o dobrze zdefiniowanym zespole cech morfologicznych. Ustanowienie neotypów dla obu gatunków (*N. piri* i *N. micromeli*) zgodnie z art. 75.1 Międzynarodowego Kodeksu Nomenklatury Zoologicznej było działaniem w pełni uzasadnionym i metodycznie poprawnym, podnoszącym wartość taksonomiczną pracy. Bardzo ważnym osiągnięciem jest udokumentowanie pierwszego stwierdzenia *N. micromeli* z terytorium Republiki Korei, co znacząco rozszerza dotychczasowy zasięg występowania tego gatunku i może stanowić punkt wyjścia do dalszych badań biogeograficznych. Na szczególne uznanie zasługuje również pierwsza szczegółowa analiza morfologiczna partenogenetycznych pokoleń *Nippolachnus* przy użyciu mikroskopii elektronowej (SEM). Obserwacja takich struktur jak trójocze pod okiem złożonym, podwójne sensillum rinariola na II członie czułka czy przesunięcia rynariów na wyrostek końcowy ostatniego członu czułka dostarcza nowych danych istotnych dla identyfikacji i klasyfikacji taksonomicznej tego trudnego morfologicznie rodzaju.

Wyniki badań zamieszczone w pracy "Morphology, taxonomy, and systematic position of the enigmatic aphid genus *Sinolachnus* (Hemiptera: Aphididae, Lachninae)" są kontynuacją badań nad mało poznanymi taksonami mszyc w obrębie plemienia *Tuberolachnini*. Praca stanowi istotny wkład w systematykę i taksonomię mszyc, a w szczególności w zrozumienie pozycji taksonomicznej mało poznanego rodzaju *Sinolachnus*. Habilitant przeprowadził kompleksową rewizję tego rodzaju w obrębie plemienia *Tuberolachnini*, dostarczając nowych danych morfologicznych, systematycznych i biogeograficznych. Opisane przez dr M. Kanturskiego trzy nowe gatunki dla nauki (*Sinolachnus nipponicus*, *S. takahashii*, *S. yushanensis*) znacząco poszerzają zakres różnorodności rodzaju i potwierdzają jego obecność

na obszarach Japonii i Tajwanu. Przeniesienie dwóch błędnie sklasyfikowanych gatunków (*S. plurisensoriatus* i *S. rubi*) do *Sinolachnus* świadczy o rzetelnej analizie porównawczej i krytycznym podejściu do wcześniejszych klasyfikacji. Najważniejszym wnioskiem pracy jest przeniesienie rodzaju *Sinolachnus* z plemienia *Tuberolachnini* do *Tramini*, co zostało solidnie uzasadnione na podstawie danych morfologicznych. Propozycja ta ma daleko idące konsekwencje dla systematyki całej podrodziny *Lachninae*.

Praca pt. „Taxonomy and phylogeny of the aphid genus *Nippolachnus* Matsumura, 1917, with synonymy of the mysterious *Neonippolachnus* Shinji, 1924 (Hemiptera: Aphididae: *Lachninae*)” jest kompleksowym i nowatorskim opracowaniem taksonomicznym rodzaju *Nippolachnus* oraz jego pozycji filogenetycznej w obrębie podrodziny *Lachninae*. Stanowi przykład wzorcowego podejścia do rewizji taksonomicznej, opartego zarówno na klasycznych metodach morfologicznych, jak i na nowoczesnej analizie mikroskopowej (SEM). Habilitant przeprowadził pierwszą rewizję rodzaju *Nippolachnus*, która doprowadziła do uporządkowania systematyki tej grupy mszyc i ustalenia istnienia siedmiu ważnych gatunków, z których trzy – *N. chakrabartii*, *N. malayaensis* i *N. sinensis* – zostały opisane jako nowe dla nauki. To znacząco rozszerza zakres znanej różnorodności rodzaju. Doktor Kanturski zaproponował nowy rodzaj *Indolachnus* dla gatunku *N. himalayensis*, co sugeruje polifiletyczny charakter *Nippolachnus*. Jest to ważny wniosek o znaczeniu systematycznym i filogenetycznym dla całego plemienia *Tuberolachnini*. Wykonanie i opublikowanie wyników pionierską analizą SEM morf biseksualnych (samic jajorodnych i samców) *N. micromeli* i *N. piri*, ze szczególnym uwzględnieniem sensilli, genitaliów i płytek zapachowych, wnosi nowe dane morfologiczne dotąd nieznane u przedstawicieli tego rodzaju.

Wyniki badań przedstawione przez habilitanta w pracy „*Miyalachnus* – a new *Lachninae* aphid genus from Japan (Insecta, Hemiptera, Aphididae)” pozwoliły na opisanie nowego dla nauki rodzaju – *Miyalachnus*, i włączenie do niego gatunków *Pyrolachnus imbricatus nipponicus* jako *Miyalachnus nipponicus* oraz *Miyalachnus sorini*. Ponadto Dr Kanturski opisał założycielkę rodu (fundatrix) *M. nipponicus* i wszystkie istniejące morfy *M. sorini*. Przedstawił szczegółową analizę cech morfologicznych pokolenia partenogenetycznego oraz biseksualnego przedstawicieli rodzaju *Miyalachnus*.

W ostatniej z prac przedstawionego osiągnięcia naukowego „Phylogenetic reconstruction of *Tuberolachnini* and *Lachninae* (Insecta, Hemiptera): Morphological and molecular analyses revealed a new tribe” Habilitant dokonał podsumowania dotychczasowego stanu wiedzy na temat systematyki i związków filogenetycznych w podrodzinie *Lachninae* oraz plemieniu *Tuberolachnini*. Biorąc pod uwagę największą liczbę taksonów, w tym taksony do

tej pory nie analizowane w tego typu badaniach (*Pseudessigella*, *Sinolachnus*, *Miyalachnus*), przeprowadził rekonstrukcję filogenetyczną plemienia *Tuberolachnini* i podrodziny *Lachninae*. Potwierdził hipotezę, że plemię *Tuberolachnini* nie jest grupą monofiletyczną poprzez utworzenie przez przedstawicieli rodzaju *Sinolachnus* wspólnego kładu z taksonami należącymi do plemienia *Tramini*. Potwierdził odrębność gatunkową i rodzajową przedstawicieli rodzaju *Miyalachnus* oraz brak monofiletyczności *Tuberolachnini* poprzez utworzenie przez przedstawicieli tego rodzaju wspólnego kładu z plemieniem *Tramini*. Zaproponował utworzenie nowego dla nauki plemienia w obrębie *Lachninae* – *Miyalachnini* z rodzajem typowym *Miyalachnus*. Po raz pierwszy przedstawił diagnozy i cechy różnicujące wszystkie plemiona należące do *Lachninae*.

Reasumując stwierdzam, że osiągnięcie naukowe dr. Mariusza Kanturskiego „Morfologia, taksonomia i związki filogenetyczne mszyc w obrębie plemienia *Tuberolachnini* Oestlund, 1942 (*Insecta*, *Aphididomorpha*: *Lachninae*)” jest jednotematycznym cyklem publikacji, który wnosi istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki biologiczne w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych i spełnia wymogi określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 lit.b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2023, poz. 742 z późn. zm.).

3. 2. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych nie wchodzących w skład głównego osiągnięcia habilitacyjnego

Poza omówionymi pracami stanowiącymi jednotematyczny cykl publikacji, osiągnięcia naukowo-badawcze dr. Mariusza Kanturskiego obejmują 77 współautorskich oryginalnych prac twórczych, w tym 61 opublikowanych w czasopismach znajdujących się w bazie JCR, indeksowanych w bazie Web of Science. Łączny IF w roku opublikowania prac znajdujących się w bazie JCR wynosi 94,144 zaś liczba punktów wg MNiSW 4234. We wszystkich opracowaniach udział Pana Doktora jest znaczący, a w 28 z nich jest autorem korespondencyjnym. Liczba punktów uzyskana z prac spoza listy JCR wynosi 82. Ponadto, Habilitant jest współautorem 3 monografii i 3 rozdziałów w monografiach. Większość prac (68,8%) znajdujących się w bazie JCR została opublikowana po uzyskaniu stopnia doktora. Indeks Hirsza całego dorobku Habilitanta wynosi 11.

Większość dorobku naukowego dr. Mariusza Konturskiego koncentruje się na wszelkich aspektach biologii i ewolucji mszyc, w tym przede wszystkim na: morfologii i ultrastrukturze mszyc ze szczególnym uwzględnieniem struktur zmysłowych sensilli; systematyce, taksonomii i filogenezie mszyc; oraz różnorodności biologicznej mszyc

wybranych obszarów zoogeograficznych. Szczególne miejsce w jego badaniach zajmują mszyce z Podrodzin: Lachninae, Calaphidinae i Aphidinae występujące na terenie Bliskiego Wschodu, Azji Południowej i Wschodniej. Badania te prowadzone są dzięki współpracy międzynarodowej z ośrodkami Ilia State University w Tybilisi Gruzja i Seoul national University w Seulu Republika Korei. W dorobku naukowym Habilitanta znajdują się również prace dotyczące analiz morfologicznych gatunków owadów należących do rzędu Diptera i Hymenoptera. Pan Doktor w swoich badaniach wykorzystuje najnowsze techniki i metody obejmujące między innymi badania molekularne, analizy morfologiczne przy pomocy mikroskopii świetlnej i skaningowej mikroskopii elektronowej. Badania prowadzone przez Habilitanta i publikacje ich wyników poszerzyły oraz zweryfikowały dotychczasową wiedzę z zakresu afidologii (systematyka, taksonomia, filogeneza). Do najważniejszych osiągnięć Habilitanta należą: deskrypcje nowych dla nauk taksonów (4 nowe plemiona, 4 nowe rodzaje oraz 34 nowe gatunki mszyc i 3 gatunki należące do innych rzędów owadów); deskrypcje 21 nieznanych wcześniej morf istniejących gatunków mszyc. W ramach nurtu związanego z filogeneza mszyc do najważniejszych osiągnięć dr Konturskiego należą: rekonstrukcja filogenezy mszyc z podrodzin Chaitophorinae oraz Drepanosiphinae, filogeneza mszyc na podstawie relacji endosymbiontów z rodzaju Buchnera, rekonstrukcje filogenetyczne plemienia Eulachnini, rewizja relacji mutualistycznych mszyc i mrówek oraz ich ewolucji, filogeneza podrodziny Calaphidinae, Saltusaphidinae oraz Phyllaphidinae, rekonstrukcje filogenetyczne Macrosiphini ze szczególnym uwzględnieniem rodzajów Pleotrichophorus oraz Capitophorus. Na szczególne uznanie zasługuje wykazanie łącznie obecności jednego rodzaju i 19 gatunków mszyc oraz jednego rodzaju mrówek nowych dla składu gatunkowego fauny 13 krajów w Ameryce Północnej, Azji oraz Europie. Habilitant wykonał również wiele redeskrypcji słabo poznanych morf gatunków istniejących.

Podsumowując pozostały dorobek naukowy stwierdzam, że dr Mariusz Kanturski wykazuje się bardzo dużą aktywnością naukową, która poparta jest bardzo obszerną współpracą międzynarodową. W swojej pracy naukowej konsekwentnie dąży do rozwiązania postawionych celów. Badania dotyczące systematyki, taksonomii, filogenezy mszyc prowadzi od początku swojej pracy, stając się niekwestionowanym autorytetem naukowym w tym zakresie, nie tylko w Polsce, ale na całym świecie. W moim przekonaniu wymienione dokonania Habilitanta spełniają również wymogi określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2023, poz. 742 z późn. zm.).

4. Ocena istotnej aktywności badawczej, współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego.

Pan dr Mariusz Kanturski jest bardzo aktywnym pracownikiem naukowym, o czym świadczy jego zaangażowanie w realizację projektów badawczych. Przed uzyskaniem stopnia doktora kierował 3 projektami badawczymi, finansowanymi z: Narodowego Centrum Nauki, Horyzont 2020 Program Komisji Europejskiej „SYNTHSEYS 3 Project” oraz ramowy program Unii Europejskiej - „SYNTHSEYS 2 Project”. Po uzyskaniu stopnia doktora pełnił funkcje kierownika w 3 projektach, a środki na ich realizację pozyskał z Narodowego Centrum Nauki, Ministerstwo Edukacji i Nauki, oraz Horyzont 2020 Program Komisji Europejskiej „SYNTHSEYS 3 Project”. Był również wykonawcą w 6 projektach finansowanych przez National Research Foundation of Korea (2), National Institute of Biological Resources (Korea) (2), National Institute of Forest Science (Korea) i Narodowe Centrum Nauki.

Habilitant współpracował i współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi w świecie. Przed uzyskaniem stopnia doktora, jeszcze podczas studiów doktoranckich, odbył 3-miesięczny staż w Natural History Museum in London (Londyn, Wielka Brytania) finansowany przez Narodowe Centrum Nauki w ramach konkursu Etiuda, którego był beneficjentem. Ponadto, uczestniczył w czterech krótkich pobytach badawczych (11-16 dni) w ośrodkach (Muséum national d'Histoire naturelle Paryż, Francja; Museum of Zoology, Copenhagen University Kopenhaga, Dania; BTL Bio-Test Labor GmbH Sagerheide/Rostock, Niemcy; Istituto Sperimentale Per La Zoologia Agraria Florencja, Włochy) ważnych z punktu widzenia zdobywania umiejętności analizowania materiału muzealnego, zabezpieczania prób terenowych, wykonania analiz morfologicznych oraz analiz materiału nieoznaczonego, a pochodzącego z innych rejonów świata. Aktywność naukowa Habilitanta w tym okresie została podsumowana opublikowaniem dziewięciu prac naukowych.

Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitant kontynuował współpracę z muzeami w Londynie, Paryżu i Danii oraz odbył 4 miesięczny staż naukowy w Biodiversity Centre, University of Montreal w Montrealu, Kanada. Właśnie w tej jednostce poznał metody molekularnych analiz różnorodności biologicznej mszyc, barkodingu oraz rekonstrukcji filogenetycznych w szczególności plemienia Eulachnini, ale również podrodziny Mindarinae. Ponadto, nawiązał również współpracę z Institute of Entomology, Biology Centre, Czech Academy of Sciences (Czeskie Budziejowice, Republika Czeska) i Institute of Zoology, Ilia State University (Tbilisi, Gruzja). Współpraca międzynarodowa Habilitanta po uzyskaniu

stopnia doktora zaowocowała opublikowaniem 23 publikacji w renomowanych czasopismach z listy JCR. We wszystkich tych pracach Habilitant jest autorem korespondencyjnym, a w osiemnastu z nich jest jednocześnie pierwszym autorem. To właśnie dzięki współpracy i aktywności naukowej w Muséum national d'Histoire naturelle w Paryżu Habilitant zgromadził materiał, którego analiza pozwoliła mu na opublikowanie wyników na temat plemienia *Tuberolachnini* oraz pozostałych *Lachninae*, będących podstawą osiągnięcia naukowego przedstawionego we wniosku o ubieganie się o stopień doktora habilitowanego.

Uznaniem jego dorobku i pozycji w świecie nauki jest członkostwo w komitetach redakcyjnych i radach naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie JCR (Scientific Reports, Zookeys, Journal of Insect Biodiversity, Zootaxa) oraz recenzowanie 45 prac dla tych czasopism. Po osiągnięciu stopnia doktora recenzował 40 manuskryptów dla 26 czasopism o zasięgu międzynarodowym z listy ICR i 8 manuskryptów dla 7 innych recenzowanych czasopism.

Pan dr Mariusz Kanturski był aktywnym uczestnikiem wielu konferencji, na których prezentował wyniki swoich prac. Na konferencjach o zasięgu międzynarodowym wygłosił 16 referatów i zaprezentował 39 posterów. Natomiast na konferencjach krajowych wygłosił 15 referatów i przedstawił 22 postery. Brał aktywny udział w komitetach organizacyjnych 4 konferencji. Uznaniem jego dorobku naukowego było powierzenie przewodniczenia sesji wystąpień podczas XXVI International Symposium of Entomology (Helsinki, Finlandia) i X International Symposium on Aphids (Nevşehir, Turcja).

Pan Dr Mariusz Kanturski jest wybitnym nauczycielem akademickim, aktywnie uczestniczącym w pracach dydaktycznych macierzystej jednostki i ma znaczne osiągnięcia w tym obszarze. Prowadził i prowadzi wykłady oraz ćwiczenia dla studentów kierunków Biologia, Biotechnologia i Ochrona Środowiska z następujących przedmiotów: Zoologia – pierwotniaki i bezkręgowce, Bioróżnorodność Świata Roślin i Zwierząt dla Biotechnologów, Zoologia, Ekologia, Teorie Współczesnej Biologii, Rekultywacja Terenów Zdegradowanych, Endokrynologia Ogólna, Techniki Mikroskopowe w Badaniu Zwierząt, Skaningowa mikroskopia elektronowa dla biotechnologów, Zoologia – Strunowce. W wielu przypadkach jest również ich koordynatorem. Uczestniczył w kształceniu doktorantów w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Śląskiego. W jego osiągnięciach dydaktycznych można znaleźć również przedmioty autorskie. Kandydat jest doceniany przez studentów, gdyż przedmioty przez niego prowadzone i koordynowane otrzymują najwyższą ocenę „bardzo wysoka” w trakcie procesu ankietyzacji. Pan Doktor był również opiekunem roku.

Habilitant był promotorem 9 prac licencjackich, 3 prac magisterskich oraz promotorem pomocniczym pracy doktorskiej dr Natalii Kaszycy-Taszakowskiej pt. „Przystosowania strukturalne mszyc do mutualistycznej relacji z mrówkami”, promotor dr hab. Łukasz Depa, prof. UŚ. Pan dr M. Kanturski był opiekunem merytorycznym 3-miesięcznego stażu naukowego José Orengo Green z Catedrática de Zoología, Instituto de Investigación CIBIO, Uniwersytet w Alicante oraz miesięcznego dr Oleny Kostiantijewnej z Kijowskiego Uniwersytetu Medycznego.

Ponadto, Habilitant zaangażowany był w realizację projektów bezpośrednio związanych z podniesieniem kompetencji zawodowych studentów Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska. Uczestniczył również w pracach zespołów koordynujących działalność dydaktyczną macierzystej jednostki. Habilitant aktywnie doskonalił swój warsztat dydaktyczny i podnosił kwalifikacje, uczestnicząc w kursach i szkoleniach z zakresu metod dydaktycznych w pracy ze studentami ze specjalnymi potrzebami, spektrum autyzmu teoria i praktyka, praca ze studentami w kryzysie, wdrożenie nowych przepisów związanych z reformą systemu nauki i szkolnictwa wyższego. W ramach Projektu SWAN ukończył szereg szkoleń podnoszących kompetencje akademickiej kadry naukowej.

Poza pracą na Uczelni Pan dr Mariusz Kanturski brał aktywny udział w kilkunastu akcjach popularyzujących naukę, poprzez prowadzenie szkoleń, laboratoriów i wykładów. Koordynował kilka projektów naukowych realizowanych przez Akademię Młodych Biologów, działającą przy Pałacu Młodzieży w Katowicach.

Poza działalnością dydaktyczną i popularyzatorską Pan Dr Mariusz Kanturski jest bardzo zaangażowany w pracę organizacyjną w macierzystej jednostce. Do najważniejszych działalności z tego zakresu można zaliczyć: Dyrektor Instytutu Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska, Przewodniczący Rady Naukowej dyscypliny nauki biologiczne, członek Senatu Uniwersytetu Śląskiego, członek Kolegium Elektorów Uniwersytetu Śląskiego w grupie profesorów, lider Zespołu Bioróżnorodności i Ewolucji Owadów w Instytucie Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska, członek Uczelnianego Zespołu ds. nowych zasad i kryteriów oceny okresowej Nauczycieli Akademickich, członek Kolegium Dziekańskiego Wydziału Nauk Przyrodniczych.

Za swoją działalność naukową i organizacyjną był wielokrotnie nagradzany przez JM Rektora Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Oceniając aktywność naukową dr Mariusza Kanturskiego, współpracę międzynarodową, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski z pełnym przekonaniem stwierdzam, że jest on

pracownikiem niezwykle ambitnym, w pełni zaangażowanym w swoją pracę, osiągającym sukcesy we wszystkich wyżej wymienionych działalnościach.

Wniosek końcowy

Na podstawie analizy dostarczonej dokumentacji, po zapoznaniu się z przedłożonymi przez Habilitanta osiągnięciami naukowymi, stwierdzam, że Habilitant spełnia wszystkie przesłanki warunkujące nadanie stopnia doktora habilitowanego. Dlatego też, dr Mariusz Kanturski w pełni spełnia wymagania i kryteria ustawowe stawiane kandydatom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego określone w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2023, poz. 742 z późn. zm.), więc w pełni popieram wniosek o nadanie Panu Doktorowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne.

